EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.9.2024
COM(2024) 402 final

KOMMISSIONENS ÅRLIGE OVERSIGT

over medlemsstaternes årlige aktivitetsrapporter om eksportkreditter som omhandlet i forordning (EU) nr. 1233/2011

1. Indledning:

Denne årlige oversigt for 2022 over offentligt støttet eksportkreditvirksomhed udarbejdes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter. Den omfatter offentligt støttet eksportkreditvirksomhed, der udføres af medlemsstaternes eksportkreditinstitutter (EKI'er), og er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne i de årlige aktivitetsrapporter, som de stiller til rådighed for Kommissionen, også i henhold til forordningen. Rapporterne følger en standardiseret model (også kaldet "tjeklistemodellen"), som er blevet gennemgået og forbedret over tid. Den model, medlemsstaterne anvendte til deres rapporter for 2022, havde været gældende siden rapporteringsåret 2020 og indeholdt yderligere detaljer med hensyn til menneskerettigheder, klima og miljøbeskyttelse i forhold til den tidligere udgave. En ny version af modellen finder anvendelse fra rapporteringsåret 2023 og vil gøre det muligt at foretage en klimaorienteret, sektoropdelt gennemgang af offentligt støttede eksportkreditaktiviteter.

2. Årlige aktivitetsrapporter for kalenderåret 2022:

Følgende 20 medlemsstater ydede offentligt støttede eksportkreditter i 2022 inden for anvendelsesområdet for arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Italien, Kroatien, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig. Alle indsendte en årlig aktivitetsrapport for 2022.

De resterende medlemsstater, Bulgarien, Cypern, Grækenland, Irland, Letland, Litauen og Malta, bekræftede, at de ikke ydede offentligt støttede eksportkreditter i rapporteringsåret.

3. Analyse af de årlige aktivitetsrapporter:

a) Generelle oplysninger:

I 2022 var de 20 medlemsstater, der ydede offentligt støttede eksportkreditter, alle "pure cover"-udbydere, dvs. eksportkreditter i form af garantier og/eller forsikringsprodukter. 13 af disse medlemsstater (Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Italien, Kroatien, Polen, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn) ydede desuden offentlig finansieringsstøtte, dvs. direkte finansiering, refinansiering af kommercielle lån til eksporttransaktioner eller rentestøtte. Et lille antal medlemsstater (Polen, Portugal, Spanien, Ungarn og Østrig) oplyser, at de yder bunden bistand, som er en form for eksportkreditter på lempelige vilkår, der er reguleret inden for rammerne af OECD-arrangementet.

Arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter og OECD's henstillinger vedrørende håndtering af risici i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter sikrer en harmonisering af praksis i hele EU. Inden for disse rammer udformer regeringerne dog deres egne politikker. De fleste EKI'er har supplerende regler ud over reglerne i OECD's retningslinjer, f.eks. om nationalt og lokalt indhold, og strengere standarder, bl.a. for at afspejle deres egne nationale politikker og internationale forpligtelser, navnlig om klimabeskyttelse. En række EKI'er vælger at tilbyde programmer, der er skræddersyet i forhold til bestemte sektorer eller bestemte mål. Dette kan afspejle de særlige forhold, der gør sig gældende for særskilte sektoraftaler i arrangementet, coassurancestrukturer eller strategiske retningslinjer.

EKI'ernes organisatoriske struktur og forvaltningen med hensyn til at tilbyde dækning varierer i EU. Offentligt støttede eksportkreditter forvaltes af mere end 26 organer i medlemsstaterne, enten offentlige organer eller private virksomheder, i henhold til et offentligt mandat og under statsligt tilsyn. De er opført på listen i bilag 1. Medlemsstater, der både yder dækning og

finansiering, har sædvanligvis en særskilt, specialiseret institution, der tager sig af finansiering, undertiden kaldet en EXIM-bank (for eksport-import).

b) Omfanget af offentlig støtte:

De årlige aktivitetsrapporter indeholder relevante finansielle oplysninger om offentlig støtte fra EKI'er i overensstemmelse med medlemsstaternes respektive nationale lovgivningsmæssige rammer og organisatoriske struktur. Kommissionen har ingen bemærkninger til de finansielle aspekter af de årlige aktivitetsrapporter for 2022.

For så vidt angår offentlig støtte i form af "pure cover" viser nedenstående tabel den samlede nominelle risikoeksponering pr. 31. december 2022 for de største udbydere i EU:

Tabel 1. Offentlig støtte i form af "pure cover" i 2022 (mia. EUR) **De største bidragydere i EU set i forhold til den samlede nominelle risikoeksponering**	
Samlet "pure cover"-eksponering i EU	*350*
Tyskland	83
Italien	72
Frankrig	66
Sverige	38
Nederlandene	28

For så vidt angår offentlig finansieringsstøtte indeholder nedenstående tabel den indberettede nominelle værdi af den offentligt støttede låneportefølje pr. 31. december 2022 for de større udbydere i EU:

Tabel 2. Offentlig støtte i form af offentlig finansieringsstøtte i 2022 (mia. EUR) **De største EU-bidragydere i henhold til den nominelle værdi af den offentligt støttede låneportefølje**	
Samlet låneportefølje i EU	*92*
Italien	38
Tyskland	16
Frankrig	15
Sverige	8
Finland	8

Bemærk: Tallene i tabel 1 og 2 kan ikke kumuleres. Ikke blot er instrumentets karakter forskellig, men den samme medlemsstat kan støtte den samme eksporttransaktion med både direkte finansiering og "pure cover".

c) Behandling af miljørisici:

OECD's henstilling om fælles tilgange til offentligt støttede eksportkreditter og miljømæssig og social due diligence fastsætter fælles principper for gennemførelse af miljømæssig og social due diligence. Alle EU's medlemsstater tilslutter sig henstillingen, i henhold til hvilken de identificerer og håndterer de potentielle virkninger og risici, der er forbundet med ansøgninger om offentlig støtte. Nævnte henstilling bygger på veletablerede standarder såsom Den Internationale Finansieringsinstitutions standarder for miljømæssige og sociale resultater, Verdensbankgruppens retningslinjer for miljø, sundhed og sikkerhed, Verdensbankens beskyttelsespolitikker og Verdensbankens miljømæssige og sociale standarder. Henstillingen omfatter centrale miljøspørgsmål, såsom emissioner til luften, herunder drivhusgasemissioner, ressourceeffektivitet, affaldshåndtering, støj og vibrationer, håndtering af farlige materialer, indvirkning på økosystemer, beskyttelse af biodiversitet og betydelig udnyttelse af

naturressourcer. Den omfatter også krav om kriseberedskab og -indsats, således at projektejerne kan reagere på uheld og krisesituationer på en hensigtsmæssig måde for at forebygge og afbøde miljømæssige virkninger.

Derfor er EU's eksportkreditinstitutters due diligencepolitikker og risikovurderingsprocedurer i vid udstrækning baseret på henstillingen, selv om den spiller en ikke-eksklusiv rolle, og politikkerne er baseret på andre standarder og gældende EU-ret. Alle medlemsstater, der yder offentligt støttede eksportkreditetter, rapporterer om overensstemmelse med henstillingens miljømæssige dimension, og at den er en integreret del af deres due diligence- og risikostyringssystemer og af deres beslutningsproces. Procedurerne for forudgående vurdering afhænger af typen, størrelsen og kategorien af en given ansøgning om officielt støttet eksportkredit. Risiciene identificeres, klassificeres og evalueres og kan have konsekvenser for berettigelsen til støtte. Alle EKI'er i EU bekræftede, at de screenede samtlige ansøgninger om offentligt støttede eksportkreditter med henblik på at fastslå, om der skulle foretages en miljøgennemgang.

I henhold til henstillingen skal EKI'er klassificere disse ansøgninger, afhængigt af den potentielle negative miljøpåvirkning, i tre risikokategorier: høj (kategori A), middel (kategori B) eller lav (kategori C). Mange medlemsstater rapporterer, at de anvender henstillingen bredere end dens anvendelsesområde. Dette omfatter klassificering af alle transaktioner, herunder transaktioner, hvor de yder støtte til en andel med en værdi på under 10 mio. SDR, som i princippet ikke ville blive medtaget i screeningsfasen. Medlemsstaterne rapporterer, at der blev gennemført en miljømæssig og social konsekvensanalyse (ESIA) i overensstemmelse med henstillingens artikel 18 for alle kategori A-ansøgninger, for hvilke et EKI havde indgået en endelig forpligtelse. For så vidt angår kategori B-ansøgninger rapporterer medlemsstaterne, at ansøgerne altid har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om projektets relevante miljøvirkninger i overensstemmelse med henstillingens artikel 19. EKI'erne rapporterede, at de, inden der blev truffet beslutning om at yde støtte til projekter i kategori A eller B, altid evaluerede oplysningerne fra screeningen og gennemgangen af transaktionerne. Relevante oplysninger blev modtaget gennem ESIA-rapporter, men blev også indsamlet takket være EKI'ernes ansøgningsskemaer og spørgeskemaer, skrivebordsundersøgelser, besøg på stedet, undersøgelser udført af eksterne konsulenter og direkte kontakter med ansøgerne.

Medlemsstaterne rapporterede ikke om situationer med vedvarende manglende overholdelse, selv om der kan forekomme mindre tilfælde af manglende overholdelse, f.eks. overskridelse af frister for indsendelse af oplysninger eller rapporter. Situationer med manglende overholdelse løses i samarbejde med projekternes sponsorer ved at udforme korrigerende og afbødende foranstaltninger, der overvåges over tid, eller ved at trække støtten tilbage eller afvise skadesløsholdelse. En af EKI'erne rapporterede, at den havde oplevet situationer med afvigelser fra aftalte foranstaltninger og internationale standarder i overvågningsfasen for visse transaktioner, og hvordan den traf foranstaltninger fra sag til sag.

d) Hensyntagen til klimaændringsmålene:

I 2022 havde de fleste medlemsstater vedtaget en specifik klimapolitik, der fandt anvendelse på deres EKI, ud over at anvende de sektorspecifikke klimarelaterede regler fra OECD-arrangementet.

EU-Rådet meddelte i sine konklusioner om eksportkredit fra 15. marts 2022, at medlemsstaterne havde til hensigt inden udgangen af 2023 i deres nationale politikker at fastsætte deres egne videnskabeligt baserede frister for afskaffelse af offentligt støttede eksportkreditter til projekter i den fossile energisektor, medmindre der er tale om begrænsede og klart definerede omstændigheder, der er forenelige med grænsen for den globale opvarmning på 1,5 °C og målene i Parisaftalen. Alle medlemsstater har eller overvejer at

vedtage nye eller ajourførte klimarelaterede politikker for deres offentligt støttede eksportkreditaktiviteter. En ny rapporteringsmodel for de årlige aktivitetsrapporter, der finder anvendelse fra og med rapporteringsåret 2023, vil gøre det muligt for Kommissionen at indsamle detaljerede oplysninger om de nationale klimarelaterede politikker, der gælder for EU's eksportkreditinstitutter, og rapportere om disse politikker i forbindelse med Kommissionens næste årlige oversigt, som vil dække rapporteringsåret 2023.

e) Due diligence på det sociale område og i forbindelse med menneskerettigheder:

Ud over den miljømæssige dimension har der siden 2012 i OECD's henstilling været fastsat fælles tilgange principper for gennemførelse af social due diligence. Henstillingen dækker vigtige potentielle projektrelaterede sociale virkninger, herunder for beskæftigelses- og arbejdsvilkår (f.eks. retfærdig behandling, forskelsbehandling, foreningsfrihed, kollektive forhandlinger, arbejdstageres indkvartering), sundhed og sikkerhed i lokalsamfundet (f.eks. eksponering for sygdom i lokalsamfundet, brug af sikkerhedspersonale), erhvervelse af jord og ufrivillig genbosættelse (f.eks. fysisk fordrivelse, økonomisk fordrivelse), passende samarbejde med berørte samfund (f.eks. informeret hørings- og deltagelsesproces, klagemekanisme), oprindelige folk (f.eks. fri, forudgående og informeret samtykke) og kulturarv. Den dækker også centrale projektrelaterede indvirkninger på menneskerettighederne, herunder tvangsarbejde, børnearbejde, kønsspørgsmål og livstruende arbejdsmiljøsituationer. Der lægges særlig vægt på sårbare grupper.

Den rapporterede due diligence-praksis fra EU's eksportkreditinstitutter svarer til den, der gælder for miljørisici. Alle 20 rapporterende medlemsstater, der yder offentlig støtte, angiver, at de overholder den sociale dimension og menneskerettighedsdimensionen i OECD's henstilling om fælles tilgange, og at den udgør en integreret del af deres beslutningstagning, due diligence og risikostyringssystemer. Alle bekræftede, at de har screenet samtlige ansøgninger med henblik på at fastslå, om der bør foretages en gennemgang af sociale forhold og menneskerettigheder. De rapporterede, at der blev gennemført en miljømæssig og social konsekvensanalyse for alle kategori A-ansøgninger. For så vidt angår kategori B-ansøgninger rapporterede de, at ansøgerne altid fremlagde tilstrækkelige oplysninger til, at der kunne foretages en vurdering af projektets relevante virkninger. Inden der blev truffet beslutning om at yde offentlig støtte til kategori A- eller B-projekter med en potentiel negativ indvirkning på sociale forhold og menneskerettigheder, evaluerede EKI'erne altid oplysningerne fra screeningen og gennemgangen på samme måde som for miljømæssige risici.

Medlemsstaterne rapporterede ikke om situationer med vedvarende manglende overholdelse i 2022 i deres due diligence-procedurer på det sociale område og i forbindelse med menneskerettigheder. En af EKI'erne rapporterede, at den havde oplevet situationer med afvigelser fra aftalte foranstaltninger og internationale standarder i overvågningsfasen for visse transaktioner, og at den havde truffet foranstaltninger fra sag til sag.

Ikke alle EU's eksportkreditinstitutter havde endnu en deltagelsesbaseret høringsproces eller en klagemekanisme for de berørte samfund, selv om de fleste har en sådan. Dette betyder ikke, at der ikke findes nogen høring, eftersom projektsponsorer kan anmodes om at indføre mekanismer uden inddragelse af EKI'er, men det er et område, der kan forbedres. De medlemsstater, der har indført en klagemekanisme i deres EKI, rapporterede ikke nogen klager til Kommissionen i deres årlige aktivitetsrapporter for 2022.

f) Foranstaltninger til bekæmpelse af bestikkelse:

Alle medlemsstater, der yder offentligt støttede eksportkreditter, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om bestikkelse og offentligt støttede eksportkreditter. Denne henstilling indeholder foranstaltninger til screening, gennemførelse af

due diligence, evaluering og beslutning vedrørende støtteberettigelse med henblik på at afskrække fra bestikkelse i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter. Det betyder navnlig, at det skal kontrolleres, hvorvidt parter, der er involveret i transaktioner, er opført på udelukkelseslisterne for de multilaterale finansielle institutioner.

g) Bæredygtig udlånspraksis:

Alle medlemsstater, der yder offentligt støttede eksportkreditter, rapporterer om overensstemmelse med OECD's henstilling om bæredygtig udlånspraksis og offentligt støttede eksportkreditter. Henstillingen har til formål at sikre, at finansieringen af udviklingsbehovene i lavindkomstlande mobiliseres, uden at disse lande opbygger uforholdsmæssigt stor gæld i fremtiden. Overholdelsen af henstillingen går hånd i hånd med en nøje overholdelse af Verdensbankens og Den Internationale Valutafonds (IMF's) politikker om gældsgrænser for lån, der ikke er på lempelige vilkår, og for så vidt angår bæredygtig långivning. I henhold til henstillingen er de deltagende parter også blevet enige om vigtige gennemsigtighedsforanstaltninger, der omfatter oplysninger til Verdensbanken og IMF. I de fleste tilfælde er gældsholdbarhedsvurderinger en del af de overordnede landerisikovurderinger, der påvirker EKI'ernes politikker.

h) Andre oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter:

Medlemsstaterne rapporterer, at de sørger for, at deres EKI'er fungerer så gennemsigtigt som muligt, samtidig med at fortroligheden i forbindelse med forretningsfølsomme oplysninger respekteres. I henhold til OECD's henstilling om fælles tilgange er den harmoniserede procedure i hele EU at offentliggøre detaljerede oplysninger om projekter, der kan have negative miljømæssige eller sociale virkninger. EKI'erne offentliggjorde altid alle de oplysninger, der kræves i henhold til henstillingens artikel 39 og 41, dvs. relevante forudgående oplysninger om kategori A-projekter, herunder miljømæssige og sociale konsekvensanalyser og efterfølgende oplysninger for alle støttede kategori A- og B-projekter, via særlige sider på deres websteder, som der henvises til i bilag 2.

Mange EKI'er i EU har en politik om virksomhedernes sociale ansvar, hvilket typisk ikke kun omfatter interne bestræbelser, men også en tæt dialog med EKI'ets kunder. I den forbindelse evaluerer EKI'erne i stigende grad deres egen praksis og udarbejder planer for at mindske deres egen miljøpåvirkning, herunder skøn over CO2-fodaftrykket.

4. EKI'ernes overholdelse af EU's mål og forpligtelser:

Artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) indeholder en liste over Den Europæiske Unions generelle mål. I artikel 21 fastsættes principperne og målene for Unionens optræden udadtil. Ifølge artikel 3, stk. 5, i TEU bidrager Den Europæiske Union i sine forbindelser med den øvrige verden til "[...] bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt". For så vidt angår EU's fælles handelspolitik, henvises der til principperne og målene for Unionens optræden udadtil i artikel 206 og i artikel 207, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Europa-Parlamentet har opfordret Kommissionen til at fremsætte en erklæring om, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU's mål og forpligtelser, når der ydes offentligt støttede eksportkreditter. Kommissionen har udarbejdet sin årlige oversigt i overensstemmelse med

forordning (EU) nr. 1233/2011. Kommissionens oversigt er således baseret på de årlige aktivitetsrapporter, som medlemsstaterne har indsendt, og kan ikke betragtes som udtømmende.

Kommissionen mener, at de foreliggende oplysninger giver dokumentation for, at den offentligt støttede eksportkreditvirksomhed i EU er i overensstemmelse med artikel 3 og 21 i TEU. OECD's henstillinger udgør en ramme for forvaltningen af medlemsstaternes eksportkreditprogrammer. Medlemsstaterne fastlægger også deres egne politikker på grundlag af disse henstillinger og i overensstemmelse med EU's mål. Med hensyn til overholdelsen af internationale forpligtelser og forpligtelser i henhold til EU's konkurrencelovgivning har der ikke været nogen tvister i Verdenshandelsorganisationen vedrørende eksportkreditvirksomhed i en EU-medlemsstat i 2022, og Kommissionen har ikke modtaget nogen klager vedrørende potentielle overtrædelser af EU's bestemmelser, som involverer EKI'er i EU.